

flere nye Institutioner, maatte man med Beklagelse sige, at det kunde man ikke indlade sig paa, for Rigshospitalet havde nu krævet saa mange Penge, at der ikke var flere Penge i Kassen. Sikkert har Finansministeren Ret i, at Rigshospitalet har kostet mange Penge, det er paa mange Omraader for ødselt anlagt; det kan være overmaade fortræffeligt, det kan være et Mønster for hele Verden, men naar Resultatet er, at andre Institutioner, endog saa under det samme Fakultet, kommer til at lide derunder, er det meget beklageligt, thi der gives jo Institutioner indenfor det medicinske Fakultet, der kræver Udvidelser. Naar Almenskoleloven har medført, at Antallet af Studenter og studerende ved Universitetet vokser saa kolossalt, som det gør, kan selvfølgelig de gamle Institutioner ikke slaa til, og til Dels heller ikke Personalet, men der maa Udvidelser til; det kræves ved Universitetet og ogsaa andre Steder. Jeg nævner dette i Anledning af, at der forestaar Udgifter ved Veterinær- og Landbohøjskolen. Der er Udvidelser paatrængende nødvendige. Allerede for to Aar siden er der udarbejdet Forslag i saa Henseende og ogsaa Betænkning indsendt til Landbrugsministeriet. Det er uomgængelig nødvendigt i de næste Aar at komme til saadanne Udvidelser, hvis ikke baade Studierne og de videnskabelige Arbejder og den Virksomhed, som drives derude, skal komme til at lide alt for stærkt.

Jeg vil gerne til den højtærede Justitsminister rette en Forespørgsel om Udførelsen af den Lov om Tilskud til Tuberkulosestationer, som vi vedtog i Fjor. Ifølge denne Lov kan private Foreninger, som paatager sig at sørge for at forhindre Tuberkulosemitte ved Behandling i Hjemmet, faa Tilskud, naar de selv tilvejebringer en Trediedel af Udgifterne; Kommunerne giver da den anden Trediedel og Staten den tredje Trediedel. Denne Lov synes at blive udført paa den Maade, at Staten holder paa sine Penge saa længe som muligt, saaledes at medens der f. Eks. for Københavns Kommunes Vedkommende for indeværende Aar findes en Bevilling paa 5,000 Kr. til den københavnske Kredsforening indenfor Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse og for Frederiksberg Kommunes Vedkommende 1,400 Kr., tror jeg, har det endnu ikke været muligt for disse Kredsforeninger at faa Statskassens Tilskud eller Dele deraf udbetalt. Dette forekommer mig at være uheldigt, og jeg henstil-

ler til den højtærede Justitsminister, at denne Bestemmelse forandres. Kredsforeningen her i København har godt og vel 5,000 Kr. i egne Bidrag, Københavns Kommune giver den 5,000 Kr., og dertil kommer Statens Bidrag paa 5,000 Kr. Den har nu brugt sine egne Bidrag og ogsaa næsten alt, hvad Kommunen har givet den, idet Kommunen har været saakulant straks at stille de 5,000 Kr. til Raadighed; men endnu er der et lille Halvaar tilbage, hvor der vil falde store Udgifter, og man har da anmodet Justitsministeriet om enten at anvise et Beløb à conto eller ogsaa i Henhold til de Regninger, der foreligger fra Virksomheden for enkelte Maaneder eller maaske et Kvartal. Mærkeligt nok har Justitsministeriet afslaaet det, og hvad bliver Følgen? At enten maa Foreningen indskrænke sin Virksomhed, hvad der er højst uheldigt og stridende mod Lovens Aand, eller ogsaa maa den optage et Laan, og saa vil en Del af Statens Penge blive anvendt til Forrentning deraf, men det var jo ikke Meningen. Meningen var at hjælpe de syge. Det forekommer mig urigtigt, at Staten holder paa sine Penge indtil lang Tid efter Udløbet af det Finansaar, for hvilket Pengene er bevilgede. Det vil jo ikke blive før hen i Maj—Juni Maaned, Pengene bliver udbetalt, naar man vil vente, indtil Regnskabet for hele Aaret er afsluttet og revideret. Jeg henstiller altsaa, at der sker en Forandring heri, for det er jo meningsløst, at Staten skal nyde Renterne af disse Penge, samtidig med at Tuberkuloseforeningen maa optage et Laan, som den maa forrente — hvis den i det hele taget kan faa Laan, hvad jeg ikke ved.

Sluttelig vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, hvorledes det gaar med Spørgsmaalet om Frederiksberg Station, et Spørgsmaal, som har været Genstand for Behandling her i Tinget og ogsaa for Indstilling fra Finansudvalget i Fjor, da man henviste det til Ministeriets velvillige Overvejelse. Endnu er der intet sket. Denne store Bydel paa 100,000 Indbyggere har mistet sin Station, og jeg tillod mig i Fjor at nævne, at der ganske sikkert om faa Aar vilde komme et Ramaskrig fra Nørrebro, naar man der bliver klar over, at man mister sin Station; saa længe man ikke føler det, raaber man ikke saa stærkt. Jeg vil derfor gerne henstille to Ting til Ministeren, for det første hurtigt at faa det Spørgsmaal løst paa den gunstigste Maade, saa-